

2015. december 27.

Nyíregyháza
Istentisztelet

„³³Apja és anyja csodálkoztak a róla mondottakon, ³⁴Simeon pedig megáldotta őket, és ezt mondta anyjának, Máriának: „Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett Izráelben, és jelül, amelynek ellene mondanak, ³⁵- a te lelkedet is éles kard járja majd át -, hogy nyilvánvalóvá legyen sok szív gondolata.” ³⁶Volt ott egy próféta is, Anna, Fánuel leánya, Ásér törzséből. Nagyon előrehaladott korú volt; csak hét évig élt férjével hajadonkora után, ³⁷és már nyolcvannégy éve özvegyasszony volt. Nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal. ³⁸Abban az órában ő is odaállt, hálát adott az Istennek, és beszélt róla mindazoknak, akik várták Jeruzsálem megváltását. ³⁹Miután mindent elvégeztek az Úr törvénye szerint, visszatértek városukba, a galileai Názáretbe. ⁴⁰A gyermek pedig növekedett és erősödött, megtelt bölcsességgel, és az Isten kegyelme volt rajta.” Lk 2,33-40

Drága Gyülekezet!

Az elmúlt napok prédikációs alapigéit a Lukács írása szerinti evangéliumból kaphattuk. 3 napon keresztül kibontva kaphattuk Isten üzenetét, hogy Lukács hogyan járt utána részletesen Jézus születésének, milyen főbb események voltak Mária és József körül, hogyan élték meg az együtt töltött örömeiket és milyen féltelmeik voltak. Egy átlagosnak mondott szülésből és születésből világraszóló esemény lett. Nem gondolom, hogy Mária és József „címlapra” szerettek volna kerülni. Egy egyszerű család, akivel Istennek világraszóló terve volt és ebbe a tervébe vonta be őket. Isten olyan szépen készíti elő ezt a családot, szépen, fokozatosan avatja be tervébe őket, erősíti meg ebben a szolgálatban kezdve az ígérettel, mikor Gábiel angyal megjelenik Máriánál, s döbbenettel veszi az üzenetet, először nem is tud vele mit kezdeni („²⁹Mária megdöbbszent ezekre a szavakra, és fontolgatta, mit jelenthet ez a köszöntés.” Lk 1,29). Majd Erzsébet ajkán keresztül erősíti meg Isten Szentlelke az Ő ígését, hogy „**Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhed gyümölcse!**” (Lk 1,42). Ezután Istennek egy újabb bátorítása, erősítése

hangzik el a pásztorokon keresztül. Mária és József pedig Istennek engedelmeskedve simul bele az Ő akaratába és cselekszik meg mindazt, amit az Úr parancsolt. Isten olyan nagy szeretettel veszi őket körül, olyan gyengédséggel egyengeti útjukat, készíti elő azokat a találkozásokat, melyek üdvtervében benne vannak. Így lehetünk szem – és fültanúi Simeon és Anna szavainak, akik már a megszületett gyermekről, az Ő munkájáról, megváltói hatalmáról tettek bizonyosságot. Istennek milyen gondoskodó szeretetét lehet látni az előkészületekben, a születés pillanataiban és az azt követő eseményekben. Gondoskodó szeretetébe ágyazódik bele ennek a két embernek, Máriának és Józsefnek az öröme és terhe egyaránt, és egy szemernyi kétség, kétely nem merül fel bennük, hanem mennek azon az úton, melyen Isten vezeti őket. Ezek a megerősítő állomásokat, találkozásokat írja le Lukács is az első két fejezetben.

Simeon szavai szintén „beharangozzák” a gyermek jövetelének szándékát és utal Ézsaiás próféta szavaira, mely szerint kikerülhetetlen, hogy akik találkoznak Jézussal, állást ne foglaljanak valamely irányba. Vannak, akik beleütköznek és elesnek, vannak, akik beleütköznek, és nem menekülnek el, nem szégyenül-

nek meg. Olyan szépen fejezi ezt ki Ézsaiás: „**14És Ő néktek szenthely léssen; de megütközés köve és botránkozás sziklája Izráel két házának, s tör és háló Jeruzsálem lakosainak. 15És megütköznek köztük sokan, s elesnek és összetöretnek; törbe esnek és megfogatnak!**” Ézs 8,14-15; „**A Sionra egy követ tesztek le alapul, szilárd követ, drága sarokkövet alapul. Aki hisz, az nem menekül el!**” Ézs 28,16. Nem ezt láttuk Jézus megjelenése és munkája során, hogy sokan elbuktak, de sokan talpra álltak Általa? Farizeusok, írástudók ütköztek bele és buktak el, de talpra álltak vámszedők és bűnösök. Hátat fordított neki a gazdagifjú és új életet kezdett Vele Zákeus! Nem lehet, és nem tudjuk kikerülni a Jézussal való találkozás utáni állásfoglalást. Nem lehet, és nem tudjuk kikerülni a Vele való konfrontációt. A találkozás csúcspontja az, amikor azt mondja az ember: Vele vagy nélküle folytatom. Simeon erre utal, amikor azt mondja: „**Íme, ő sokak elesésére és felemelésére rendeltetett**”. A Vele való találkozás mindig válaszút elé állít. József mindjárt az angyali bejelentést követően döntés elé állt: elbocsássa vagy magához vegye Máriát, aki áldott állapotban volt. Döntés elé állt, de az Ige egyértelművé teszi József engedelmisségét: „**24József**

pedig [...] úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki...” Mt 1,24. Ahogy döntött a gazdag ifjú is, Zákeus is, a samáriai asszony is, Júdás is, mert a Jézussal való találkozásban nem mehetsz el döntés nélkül. Ő ezért jött, hogy döntés elé állítsa az embert. Azért jött, hogy megmentse az embert, de ehhez az ember döntése is kell. Ő nem tud úgy megmenteni, hogy te ne akard. Ő nem tud úgy megbocsátani, hogy te ne érezd magadéknak az Ő megbocsátását. Ő nem tud úgy a bűneidről beszélni veled, amíg te meg nem látod a saját bűneidet. Vannak, akik megvetik Őt és vannak, akik elfogadják Őt. Vannak, akik leborulnak előtte és vannak, akik kiborulnak Tőle. Ő ilyen válaszút elé állít mindenkit. S ma sem tudsz hazamenni úgy, hogy vagy az engedelmesség irányába, vagy az engedetlenség irányába el ne mozdulj. Ezért kétélű kard az Ő szava, mert ilyen vagy olyan irányba indítja el az embert. Simeon ezt jelentette ki a Lélek által. Aztán beszélt arról is, hogy más jelként is jön Jézus ebbe a világba, s ellentmondanak, mert más jelet várnak.

- Jelet várnak Jézustól, hogy összetöri a római birodalmat, az elnyomó, uralkodó, kizsigerelő hatalmat, politikai fordulatot várnak, de más kapnak. Felemeli Izrael politikai értelemben és el-

nyomja a pogány nagyhatalma(ka)t. A bűnöket megtorló Jézust várják, Ő pedig lehajol a bűnöshöz és megbocsát. A tanítványok a tűz martalékává szeretnék tenni a samáriai falut, de Jézus nem azért jött, hogy az emberek életét elveszítse, hanem, hogy megmentse. Más jelet hozott, mint amit vártak. Ő a szeretet, az irgalmom, a megbocsátás, a kegyelem, az igazság jelét hozta, de mást vártak és mást kaptak.

- Te mit vársz Jézustól? Jézus az Élet, Ő azért született ebbe a világba, hogy életet kínáljon, neked meg nem Jézus, nem az élet, hanem az ajándékai kellene? Hányan vannak így, nekik nem Jézus kell, hanem az, ami Jézussal jár, az ajándékok! Pedig Jézus nélkül nem lesz semmi, Jézussal pedig mindent megkapsz!

- Simeon a megszületett gyermekről már úgy beszél, aki megváltja az embert, s már most, Máriának a karján lévő kisdéd Jézusnál bejelenti, hogy a „**te lelkedet is éles kard járja majd át**” – utalva Máriára, mint édesanyára váró fájdalomra, gyötremre, amit édesanyaként el kell hordoznia Jézus halála kapcsán. Isten gondoskodó szeretete mutatkozik ebben is, hogy Jézus szüleit felkészíti erre a hatalmas fájdalomra. A karácsonyi történetbe és

a kisgyermek Jézus körüli eseményekben már ott van a megváltást előkészítő isteni terv, amely az ember számára lett kibontva, szemei előtt feltárva. Ezért beszél az özvegy Anna a megváltásról azoknak, akik a megváltást, a bűntől való szabadulást várták. Legyen számunkra is ez a kettő együtt, a kised és a megváltó Jézus, és ez a kised és megváltó Jézus állítson bennünket döntés elé, hogy nyilvánvalóvá legyenek a szívünknek, az életünknek a gondolatai.